

Sinu usk ?

„Kui inimese Boeg tuleb, kas tema usku leiab maa pealt?“ Luuk. 18, 8. Kes võib sellele küsimisele vastata? Tõeliku usku saab maailmas olema nii vähe, et jeda, võrreldes inimeste arvuga, ei leita üldse. Usklikke saab olema väga vähe. Kuidas on lood sinu usuga, armas lugeja? Milline on sinu elutee? „Aga õigete teerada on kui valgus, mis paistab, mis ikka peale paistab, kuni päev täis on.“ Op. i. 4, 18. Paljud valgustehad, mis kord põlesid ja valgustasid, saavad kustuma. Meile antakse selleks piiblis faks selget näidet, mis kujutavad usklikke seijukorda usuvõitluses. Need on näited Juudase ja Peetruse elust. Need mõlemad olid Õnnistegijast kutsutud evangeeliumit kuulutama. Mõlemil oli ühesugune võimalus, mõlemad olid olnud Kristusega, olid näinud tema imetegusid, kuulnud tema armajaid sõnu, ja Jeesus armastas neid mõlemaid ühtlaselt.

Aga milline lõpp oli ühe ja teise elufäigul? Meie teame selle põhjust küll. Juudas oli vaikne, pikatoimeline; Peetrus äge ja kärjitu, ta sõnad olid teravad ja ta kõneles palju. Juudas jõi armastas pattu ja mõistis jeda hoida salajas. Jüingrid usaldasid teda. Keegi ei uskunud, et Juudas mõtles Kristust ära anda. Jsegi sel viimisel õhtul, kui Kristus temale selgesti ütles: „Mis ja teed, jeda tee wfnasti,“ jüingrid ei teadnud Juuda patust midagi, „jst mõned mõtlesid, et Juuda käes kuffur oli, et Jeesus temale pidi ütles: Osta, mis meile tarwis on pühiks, ehk et tema waestele midagi pidi andma.“

Juudas mõistis oma sihte ja tegusid nõnda warjata, et jüingrid tema plaane ei mõistnud. Piibel ütles, et ta oli waras. Ühel juhtumil ütles Juudas: „Mis pärast ei ole see jalk mitte ära müüidud kolmesaja teenariraha eest, ja waestele antud?“ „Aga jeda ütles tema, ei mitte, et tema waeste eest muret kandis, waid et ta waras oli, ja tema käes kuffur oli, ja ta kandis, mis jisse pandi.“ Joh. 12, 5. 6. Juudas võttis, mis ei olnud tema oma, ja see oligi tema patt, mis teda wiis Kristuse äraandmisele. See peab ütles meile palju, nimelt: ükskõik mis wõdrast asja meie omandame, olgu raha, au, hea nimi wõi miski muu asi, see wiib ka meid oma Õnnistegija äraandmisele. Nõnda Juuda tee läks allamäge.

Tema teerada ei muutunud selgemaks, waid pimedamaks, kuni lõpuks tema hingesse ajus öö ja ta võttis ise endast elu. Et ta oli liiga kange meelt parandama, siis kaotas oma elu.

Peetrus selle vastu oli aus mees, kuid paljude puudustega, äge ja kannatamata. Tema wäljendused ja teod olid samuti hukkamõistetawad kui Juudagi omad. Peetrus jalgas Kristuse ära ja weel kolmel korral. See oli suur patt. Ta ei kuulnud Jeesuse hoiatust, jst Jeesus oli ütelnud temale: „Selinasel öösel, enne kui kull saab laulnud, jalgad jina mind kolm korda ära.“ Ja Peetrus jalgas tõesti, aga mis sellest? Ta oli jeda teinud ilma kurja tagamõtteta, hirmu junnil.

Kuuldes kuffe laulwat ta tuli enesetundmisele. Ta nuttis libedasti, kahetsedes kurja üle. Ta pööras kõigest jüdamest Jumala poole. Ta tundis oma jüdameuhkust ja alandas end Jumala ees. Ta palus Jumalalt andestamist, uskudes Jumala töotusi. Tema usutee muutus jiega selgemaks, tema usf tugewamaks. Lõppeks temast jai mees, kellele Jeesus wõis öelda: „Ole mu lamaste farjane.“

Kuidas on lood meie usuga? Kas meie usf muutub päew-päewalt kindlamaks Jumala ees? Kas Jumala tõde saab meile armjamaks? Kas oleme wiimasel ajal Jumalale lähemale saanud? Kas elame awaliku elu Jumala ja ligimeste ees, wõi warjame oma patte? Kord tuleb päew, mil meie patud saawad awalikuks. Meil ei ole siis mingit wabandust oma pattude pärast. Kuid täna on armuaeg, täna on õnnistuspäew. Seepärast, ütles Piha Waim: „Täna, kui teie tema häält kuullete, siis ärge tehke mitte oma jüdameid kõwaks.“

*

Kõik, mis Jumalast on jündinud, wõidab maailma ära, ja meie usf on see wõimus, mis maailma on ära wõitnud. Kes muu on, kes maailma ära wõidab, kui aga see, kes usub, et Jeesus on Jumala Boeg.“

Kuis peaksin toimima mina

„Ja Kristus ütles temale: Mis sul sellega asja?! Käi sina minu järele!“
Joh. 21, 22.

Kui Issand kõneles need sõnad Peetrusele, oli Peetrusel olnud terav läbikatsumine. Ta oli waremalt, Raiwase tojas, põlgusefartujes needmise ja wandega jalanud oma Issanda, ja seejärgi oli ta järgvalt kahetsenud oma tegu ja nüüd oli pidanud Ünnistegija kolmekordsele küsimusele, mis terawate oradena puurijid wärskeis haawus tema hinges, kõigi kogunenud jüngerite ees paljastama oma kahetsuse järgawuse. Ja nüüd oli järgnenud teade tema kannatusiist, tema jurma tõsidusest ja wiisist. Peetrus ei heitunud sellest, mida ta kuulis. Ta oli walmis kõigeks. Wõibolla lootis ta wastuseks oma järgwale kahetsusele paremat lohutust, enam aga wotas ta küll wiist sellist teed, et näidata oma walmisolekut, oma kahetsuse tõsidust, igatjust kannatada oma Opetaja eest, kuis tema oli kannatanud. Ta oli selleks walmis. See ei heidutanud teda. Aga, seal oli miski muu, mis näis Peetrust puudutawat, mis näis kõigutawat tema walmisolekut: „Issand, aga mis peab kannatama seefinane?“ —

Kõik oli forras. Kahetsus järgaw ja ehtne, otjus tehtud, nõusolek waikides antud — eluks ja jurmaks: kuis aga Issand tahab, nii sündigu see! Ja seal forraga — mis saab siis temast?! —

See häiris teda! See sündis teda efinema küsimusega. Kui tema nii pidi wõitlema ja kannatama, mis saab siis sellest, Johanneest. Oli ju Johanneesi oma elus efsija, kuigi ta polnud toimunud jäärastelt kui tema, Peetrus, aga siiski oli teada temagi ijeloomu warjukülgi. Piisepoegade nimi oli ju nii tuntud ja kõik teadsid juhtumit, kus nad olid arutanud paremaid kohti. Ja teisiigi wiigu. Mis saab siis temast?

Siin Peetrus unustas enese jälle. Tema kohus oli järgneda Kristusele ilma mingisuguse järelepärimiseta, ilma mingisuguste küsimusteta teisele antud kohustuste ja saatuse juhtes. Mõlema tulewik, Johannee ja Peetruse oma, oli Issanda kätes, ja sõnakuulmine temale oli nende mõlema ainsaks ja ülimald kohuseks. Johannee saatuse, tema kohused, tema elu, ustawus wõi ustawusetus, kannatused wõi mugawused, need ei tohtinud iialgi Peetrust selliselt huvitada, et need oleks mõjutanud temale antud ülesannete täitmist. Ja wastus, mis tuleb Jeesuselt, wõtabki wõimaluse igasuguseks edaspidiseks arutluseks, wõtab igasuguse wõimaliku õigusegi selleks: „Kui mina tahan, et ta peab jääma kuni ma tulen, mis sul sellega asja? Sina käi minu järele!“ Mis tema teeb, wõi mis temast saab — pole sinu asi! Sina waid

käi minu järele! See oli wastand Peetruse saatusele, see oli juurim, mis wastandina olla wõis! Ja kui ka see Johannee jaoks saaks, Peetrus, ja sina peaksid kannatama walu ja waewa, peaksid kannatama pilget ja naeru ning suurema häbiastawat ristijurma — see siiski ei puutu sinu sse!

See Peetruse läbielu on wägagi lähedane meile. Ka meie oleme olnud salgajad sõna wõi teoga, üks wähemal, teine suuremal määral. Ka meiegi kwiifõwu südameid on haaranud Jumala Waim, ja järgawa kahetsusega on purunenud need. Siis liitis Jumal meid oma kogudusega ja andis meile seal igarihele oma ülesande. Meile jubatati Jumalast tee, millel pidime kõndima ülespoole kuni see lõpeb taewakodus. Me mõistjime, et sellel teel peame kõndima hoolimata sellest, mis sünnib meie ümber, hoolimata eluraskustest, kannatustest, pilkest ja naerust, hoolimata sellest, et wõikjime jurragi seepärast. Me olime seotud Jumala armastuse kõitega, olime walmis suurema tema eest, kes meie eest oli surnud, salgama ja ära andma kõik tema eest, keda warem olime salanud ja ära annud. Me olime kui Peetrus ja ütlesime: Issand, ja tead, et ma sind armastan! Wõta mind, ma olen walmis kõigeks! — Kas pole see nii? Meie jüda oli julanud oma Ünnistegija ees eluks ja jurmaks. Kõik näis nii fergena. Saaks ära waid siit — ligemale Issandale! See oli meie igatjus.

Seal, ühel päewal, jaabus esimene wääratus. Me tundsjime huwi oma kaaswõitleja wõitlusest. Tundsjime huwi sellest, mis ka tema kannatab, ja kui ustawalt ka tema wõitleb. Me leidjime enese juurest siis juba tublit wõitlust ja suuri kannatusi. Ja nüüd pöördusime teiste waatlemisele, kuigi meil pidanuks olema küllaltki tegemist enesega, sest meil oli ju wõitlusi nii palju. Kuid seal seda aega siiski jattus ja, imekombel, huwitas meid enam ustawusetus kui ustawus, ja meie tähelepanu pöördus puudustele ja wigadele.

Algujes imetlejime waikjelt. Siis aga algas torm meie hinges oma häwitawat tööd. Wõrreldes teistega, paisusid meie kannatused suuremaks, meie wõitlus raskemaks ja meile tundus, et waid meie hinges on õilis puhtus. Teised aga...?! Jaa, — need teised! Ja siis tõusis torm! Miks riietun mina nii tagasihoidlikult ja olen tagasihoidlik ka enda ehtimises, kuna teised teewad seda nii silmatorwatavalt? Miks mina pean hingamis-päewa nii pühaks, kuna mu kaaswõitleja õde wõi wend wõtub seda palju fergemalt? Miks hoian oma huuli ja olen kõnes nii ettewaatlik, kuna see õde, juba warem usus, on selles palju wabam? Miks tulen sellises hardumuses Issanda jurma

mälestamisele, kuna see, minu klassijuh, just riult sinna saabus? Ja paljud ei tulegi. Miks toon hingamispäevakooli niipalju andeid, kuna see peremehest wend wõi öde, kes jõukam minust, annab waid paarikümmend senti, ja mitmed ei anagi?! Miks? Miks siis mina olen ustaw kinnises, kuna kuuldawasti see wõi teine liige üldse ei maksagi?! Miks siis nii? Miks ja miks ja miks? Ja juba oli kaaswõitleja ebaustaw, juba kogudusewanem ja juba kuulutaja!

See „miks“ moodustub murdmatuks abelaks, mis köidab meid ja sulgeb meie eest Jumala õnnistuste ukse. Negamööda saame juba ise teistele komistuseks, kuid maadleme aga ikka selle „miks'iga“ innukalt edasi. Seetõttu, et kogu oma tähelepanu oleme pööranud sellele wõitlusele, ei kuulegi Õnnistegija mitmekordset hüüdu: „Mis see sinusse puutub?! Käi jina minu järele!“

Nagu Beetrust, nii ei tohi see ka meid häirida. Nagu Beetrusele, nii on ka Kristuse sõnad meile maksivad — see ei puutu meisse. Muudugi, — kui Jumala kaaswõitlejad — peakime efsija pärast muretsema, peakime tema pärast palvetama; ja kui kanname koormat tema hingeõnnistuse pärast, siis lähme ja manitseme teda armastuses Kristuse õpetuse kohaselt. See on küll wajalik, kuid seejuures peab meie oma elu pakkuma efsijale paremat eeskuju. Wabandada aga oma wigu teise puudustega — on naeruwäärne. Tialgi ei ole Jumal meile eeskujuks seadnud inimest, ei ühtki efsijat kaaswõitlejat, kelle sarnaseks peakime saama, ja langeb tema, et siis ka meie wõiksime langeda! Ei, waid oma Poja on ta selleks annud, et me tema järgi käiksime. Ei ole ühtki wabandust, mida wõiksime tuua oma patu pehmenamiseks; kaaswõitleja wenna wõi õe, juhi, wanema wõi kuulutaja oma — see ei puutu meisse.

Juba wanaseaduse ajastul, nii näitab Piiblikiri, maksis sama põhimõte. Ja see on Piiblis esitatud ka wõjuwates näidetes. Nagu Beetruse juures, nii antakse meile siingi see äärmine wõimalus, et sellega lõpeks igasugune arutlemine. Johannele jäämine Kristuse taastulekuni oli see wiimane, mida Beetrus oodanud, ja ka see ei tohtind segada teda. Samuti ka efsija suhtes annab Jumal samasuguse äärmuse, — ta asetab sellele kohale preestri, wahemehe Jumala ja inimeste wahel, preestri, kelle suust pidi rahwas kuulma õpetusi Jumala kartuseks ja tundmiseks. Ja sellegi patt ei tohtinud rahwast wäiksemaski küsimuses häirida, kõnelemata siis kaaswõitlejate omist.

Nii loeme Saamueli 2. raam. 2. ptk. preestri Geli poegadeft, kes ka olid preestrid, kuis nemad oma teowiiisiga rüüwetajid Jumala ohwriteenistuse pühadust. Seetõttu jäi rahwas eemale Jumalast seatud teenistuseft ja hakkas seda põlgama (s. 17). Kurjale kalduwad südamed said kinnitatud patus, ja nii juhiti rahwas käsuwastasesse

oluforda, nad kogusid enesele pattu (s. 24). Selle eest olid küll wastutawad preestrid, Geli ja ta pojad, kuid rahwa üleastumine käsust, Jumalikeft korraldujast, jäi iga üleastuja enese kanda. Nad oleks pidanud, waatamata preestrite patule, jääma ustawaks Jumala seadmistele, kuni Jumala kannatus patustajate preestrite wastu lõppes ja ta ise nad kõrwaldas (ptk. 2, 27—36 ja 4, 11).

Kindla näite sellest, et Jumala kogudus peab jääma ustawaks antud korraldustele, waatamata patustajale ja patu suurusele, annab meile Jumal prohwet Malakia läbi. Tema raamatu teises peatükis ähwardab Jumal preestrid needa ja häwitada, kui nad ei pöördu tagasi õiguse teedele. Kuid kolmandas peatükis neab ta rahwa, kes pole ustawad ülestõstmise-ohwreis ja kinnises, mis omeltigi kuulus preestritele.

Kristus ise, see õige eeskuju, kellele peame järgima, annab oma maapealse elu ajal parima näite. Undes terwise pidalitõbiseile, ta igal korral (Mt. 5, 14; 17, 12—14. j. t.) käs kis toimida käsu kohaselt ja wiia ohwri, mille said endale preestrid (3. Moos. 14, 2. 11—13; 7, 7). Sealjuures pidas ta aga ülemaile karistusjutluse, näidates nende ebaõiglust (Matt. 23). Kuid kui lestnaine, kellel enam midagi pole, wiib oma wiimsed weeringid templisse, ei keela ta teda, ei hoiata ka jängreid, ei soowita lesele jätta muist endale ja mitte anda kõike preestritele, waid kiidab tema tegu. Naine uskus templiteenistusse, nagu see Jumalast oli korraldatud, ja ta mõtles kartlikult oma wõimalust mööda selles kaasa aidata. Ta tegi mis wõis, ja tema tegu pidi jääma mälestuseks koididele aegadele ja saama temale enesele igaweseks rõõmuks (C. S. White).

Lestnaise weeringid, samuti kui Korneliuse anded ja heateod (Apt. 10, 4) tõusid „üles Jumala ette üheks mälestuseks.“ „Ja need, kes Jehoowat kardawad, rääginwad üksteise wastu: Küll Jehoowa paneb tähele ja kuuleb, ja üks mälestuseraamat on kirjutatud tema palge ees nende heaks, kes Jehoowat kardawad ja tema nime peale mõtlewad. Ja nemad peawad, äitleb wägede Jehoowa, minu pärast olema sel päewal kui ma neid teen iserahwaks, ja tahan neile armu anda nii kui mees armu annab oma pojale, kes teda teenib“ (Kaal. 3, 16. 17.). Ja nii oli see ning sinna tõusid need teod wanaseaduse ajal ja sinna tõuserwad ka meiseaduse ajastul: „Ja siin wõtawad küll surelikud inimesed kinnist, aga seal wõtab see, kellel on tunnistus, et ta elab“ (Ehrea 7, 8). Kõik on ustawalt märgitud. Kuis on aga oluford siis, kui oleme ustawufeta. Siis puuduwad märkmed, wõi kui on, siis ainult halwad mälestused — meie kahjuks.

Meis ja paljudes teistes näidetes näitab Jumal oma sõnas, et midagi pole, mis meid wõiks mõjutada kalduma kõrwale antud ülesandest.

Esimeeste kokkufulek Londonis

Bõhja-Euroopa divisjon korraldas 20.—26. juulini s. a. liitude esimeeste kongressi Watfordis, Londoni eeslinnas, mis oli esmakordne sellelaadiline kokkufulek Euroopas üldse.

Kohal oli liitude esimehi, sekretäre ja muid juhtivaid wendi. Generaal-Konverentst oli wanem E. E. Andross; divisjonist oli 7 esindajat; Kesk-Euroopa divisjonist (Egiptusest) 1; Balti unioonist 5; Briti unioonist 10; Ida-Bõhja unioonist 6; Lääne-Bõhja unioonist 7; Poola unioonist 4; ja Afrika ning mujalt misjoni esindajaid 5 isikut, seega kokku 46 meest, kes palvetasid ja kõnlesid 11 keeles.

Koosolekud korraldati Briti uniooni peakorteris Londoni lähedal Watfordis, Stanborough pargis. Mainitud peakorteri juures asub uniooni sanatoorium, emade kliinik, trükitoda, terwislike toiduainete wabrik, koguduse kool, asutuste elanike majad ja väga ilus kirik. Utustes kokku on umbes 150 inimest ja koguduses üle 300 liikme.

Utudes kongressi saali esiruumi wõisime seinalt lugeda kõikides divisjoni alla kuuluvate rahwaste keeles „Tere-tulemast!“, ning kongressi saali seina ilustasid kõigi rahwaste lipud, kes kuuluvad Bõhja-Euroopa divisjoni.

Koosolekud jagati kahte ossa: piibliuurimine ja ametialalised nõupidamised. Peale selle jagunesid paljud weel kolme nõukokku, kes koosolekutel läbiräägitud küsimuste kohta otsusi koostasid ja divisjoni nõukogule esitasid. Piibliuurimiste ja fibeda töö ajal ilmnis juhtide seas täielik üksmeele-, armastuse- ja adventivaim. Kõikide soow oli: Kuidas teha paremini töö, mis wäljaldatud esimeestele, ja kuidas hooldada Issanda karja eest, et wõiksime kõik, nii juhid kui kari Issanda peatsele tulemisele wastu minna. Kõikide plaanide esitamisest, töökawadest, misjoni-, piibli- ja palwetundidest läbis motto: Päästa hinged, wõi sure!

Wanem wend E. E. Andross'i isalikud juhatused piibli- ja töötundidel ei unune wist küll kellegi meelest. Wend Andross oli umbes 40 a. tagasi Stanborough Pargi asutaja ja oli olnud aastaid Briti uniooni esimees. Kõndides temaga pargis, ta tegi üleswõtteid oma asutatud kohast ja rõõmustas töö edu üle, mis tehtud siin aastate jooksul. Ta on üle 70-ne aasta wana, on töös palju waewa näinud. Tema pead, mis alati wäriseb, ehil walge juuks kroonina ja auks; nii kui Salomon ütleb.

Tema piiblitunnid tugenesid Piibli ja Tunnistuste peale, tuues wiimastest alati rikkalikke wäljawõtteid. Ta mainis muu seas, et meie Tunnistused peawad läbi loetud olema ja märgitud olema, nagu Piibelgi. Piibel olgu meie esimene raamat ja Tunnistused selle järgmine.

Enne, kui meie ühegi muu raamatu juure läheme, peale Piibli, siis olgu need raamatud need, mida Issand on prohwetivaimu läbi annud.

Wend Andross lahkus 1909. aastal Inglismaalt, ja asudes Kaliforniasse tööle ta puutus väga sageli kokku õde E. G. White'iga. Wend Andross on sageli teda külastanud ja nõu küsimas käinud, on temaga seltsis kirja uurinud ja palvetanud. Ta ütles õde White'i kohta: „Oma südame põhjast ma tean, et White oli Jumala teener, kutsutud Büha Waimu läbi.“ Õde White, olles enne surma haige puusalu murde tõttu, on kõik oma walu rahulikult kannatanud ja surnud kindlas usus Issanda jesse. Wend Andross, kes olnud tema suritpoodi juures, ütles meie koosolekul: „Ma soowiksin, et minu surm oleks selline kui oli õde White'i surm...“

Wend Andross reisir ühes abikaasaga, wist wanaduse pärast. Tema abikaasa on mitmed noorsooraamatud kirjutanud ja noorsootööle palju kaasa aidanud.

Teine huvitaw külaline esimeeste kongressil oli wend dr. Rujsbaum, Prantsusmaalt, kes andis aru praegusest juurest liikumisest maailmas — kalendrimuutmisest.

Magu teada, 1931. aastal oli kalendrimuutmise kawa esmakordselt Rahwasteliidu päewakorras ja kufkus seeford hääletamisel läbi. Adventliikumise juhid seeford kogu maailmas selgitasid kalendrimuutmise kahjulikkust. Gestis pidasid E. Mey ja E. Wägi selle kohta radiokõnesid. Mainitud Rahwasteliidu istungil adventliikumise esindajad jälle selgitasid seda küsimust ja wend dr. Rujsbaum pidas suure kõne Rahwasteliidu istungil, selgitades kalendrimuutmise kahjulikkust, ja tema kõne tulemuseks oli, et 40-dest jaadikust kõigest 6 hääletas kalendrimuutmise poolt. Muutmise pooldajad lubasid nüüd 6 korda tugewamini oma plaanide läbiwiimiseks töötada, ja nad on ka seda teinud. Ameerika rahamehed, kes juhiwad kalendrimuutmise kawa, on selleks 10 miljonit dollarit kokku pannud.

Wend Rujsbaum on General Konverentzi wolinik kalendrimuutmise küsimuses. Kuuldes tema aruannet tema senisest tööst jessel alal, meie kõik wõisime näha, et Jumal teda imelikult on juhitanud. Ta on wõinud kokku puutuda selles asjas maailma suuremate ja wõimjamate isikutega ja neile selles küsimuses selgitust anda.

Tänapu järgisel tuleb kalendrimuutmise küsimus Rahwasteliidus jälle päewakorrale, seepärast me peame Jumalat paluma ja töötama, et Jumala igawene nädalajüsteem ja sellega ka hingamispäew ei saaks omalt kohalt nihutatud.

Dr. Nussbaumi aruande lõpul kongress pidas tõise palvetunni selle küsimuse üle ja me palusime Jumala juhatawat abi wend Nussbaumi tööle Jumala rahwa ja tõe heaks.

Nahel teisel koosolekul kõnelesid wennad G. E. Nord ja W. L. Bartlett oma misjoniretkest Afrikas, kust nad olid äsja koju jõudnud. Kuuldes nende aruandeid mõisime kõik weenduda uuesti, et me oleme ja jääme misjoni rahwaks. Meie peame aga weel rohkem tegema. Hädad ja waju- dused on ülisuured misjonimaadel, mis antud P.-E. diivisjoni hoolets. Kuuldes seda kõike, mul jageli tulid pisarad silma. Meie peame nende heaks midagi rohkem tegema. Tuhanded peawad hingamispäewa Afrikas, aga pole õpetajaid, kes neid edasi juhiks. Meie wajame rohkem wahendeid ja pühitsetuid kui ka haritud mehi sellele tööle. Wend Nord ütles, kui ta waldaks prantsuse keelt, ta loobuks kohast Euroopas ja läheks Afrikasse. Neegrid armastawad meie misjonäre ja nad ütleswad mitme misjonäri kohta, et nendel walgetel meestel on „muft süda“, s. t. neegri süda, kes tunneb ja armastab neid. Kelle süda on sinul, kaaswõitleja! Adwentustliku süda tujuk misjonile!

Balju huwitawaid ja imelikke juhtumeid kuulsiime misjonimaadelt, Jumala imesid töös ja õnnistusi sealsel rahwa ja misjonäride juures. Wend Nordil oli ühel koosolekul üle 10.000 kuulaja ja ühel hingamispäewal ta ristis üle 200 hinge!

Afrika kujuk! Afrika wajak k r i s t l a s t e a b i. Wend Read, diivisjoni esimees, ütles, et kui meie diivisjon ei suuda oma kohust täita meile usaldatud piirkonnas Afrikas, siis parem anna me oma piirkonna Generaal Komverentsile tagasi.

Misjoniaruande lõpul me kõik töötasime kätte ülestõstmise läbi, et töötame weel hoolsamini Jumala juurel wiinamäel ka misjoni maade heaks, ja siis oli meil jälle ärras ja südamlik palwetund misjoni pärast. Wiist küll kellegi süda ei jäänud liigutamata ega silmad kuuwaks, kui wanem wend Andross palwetas misjoni pärast. Hiljem me saatsime sooja terwituse meie truudele misjonäridele.

Õtjusi kongressil tehti väga olulisi. Ma ei saa neid siin weel awaldada. Teen seda hiljem, kui õtjuste teksti kätte saan.

Terwisereformi küsimust arutati tõsijelt meie koosolekul. Meie kui erirahwas peame end ette walmistama Issanda peatsel tulekul nii ihuliseft kui hingeliseft. Meie peame rewideerima oma elukombeid, toiduwalmistamist jne. Mul oli heameel selle läbirääkimise üle, sest Eesti liidu hiljutisel komverentsil ka meie wõtjime wastu sellekohase õtjuse.

Ei saa siin ka märkimata jätta kongressi ilusat hingamispäewa koosolekut Stanborough palwelas. Wanem Anderson jutlustas Issanda peatselt tulekust, kirjakohaga Joh. 14, 1—3. Meie tunnigas Immanuel tuleb pea. Kas oleme walmis?

Lahkudes ta ütles: „Wahwate!“ Mille üle tuleb meil wahwata? Enesearmastuse üle, piibliuuri- mise hooletuse üle, üksikpalwe hooletussejätmise üle, perekonnapalwe hooletusse jätmise üle. Tuleb wahwata ärielus ja olla aus. Oma perekonnas tuleb hoolas olla ja wahwata, et armastus ei kao sealt; kodu olgu meile wäike taewas; lahkus, naeratus, sõbralik waim walitsegu kodudes.

Kuuldes seda kõnet, meie kõik tundsiime Jumala Waimu ligiolekut ja igatsejime oma arm- satega olla peatselt taewakodus, kus pole enam lah- kumist. Just kui wastutajana meie soowidele keegi õde lauliski pärast kõnet laulu: „Kas iial me ei lahku?“, millele kogudus wastu laulis: „Ei, iial me ei lahku siis!“ See ilus ja ajalooline advent- laul soojendas weel rohkem südameid. See laul on nii wana kui meie liikumine ja lauldi juba 1844. aastal. Ma kunagi tõlgin ta ja saadan ko- gudustele.

Weel pärast mõnda hooljat tööpäewa tuli meil siiski siin maailmas weel lahkuda. Me olime nii kui jüingrid Jeesusega pisut aega üksikus paigas olnud ja nüüd tuli jälle minna oma tööpõllule. Lahkumise koosoleku alul laulsiime: „Warsti tae- wakodus oleme“. Wend Andross pidas südamliku ja tõise lahkumise kõne; wend Read esitas kõik liidud ja nende esimehed nime järgi Jumala ette ja sellele järgnes tunnistuste koosolek. Sga esi- mees tahtis oma tundeid wäljendada ja kasutas seda wõimalust, nii et lahkumise koosolek kestis üle kahe tunni, lõppedes 1/211 õhtul. Lõpplaul andis tõise ja wennaliku sõna kaasa: „Jumal si- nuga, kuni näeme jälle. . . Tema kaitstu sind. Toitku sind taewamannaga. Kui raskused suu- red, siruta käed Tema poole. Ja hoia tõelipp ikka kõrgel, kui ka surm peaks ähwardama sind ja kui ka waenlased su wastu on. . . Jumal sinuga, kuni näeme jälle. . .“ Sellele järgnes palwus. Weel wiimased käepigistused ja nii lahkusime.

Mul on südamest hea meel, et mõisim ühes wend Rev'ga kaasa elada neid õnnistatud koosole- kuid. Ma usun, nendest on suur kasu Jumala tööle. Kui Jumala koguduse wanemad ei saaks wahetewahel kokku tulla, ei saaks kirja uurida ja palwetada, ei saaks nõu pidada ja üksiteisega tut- wuda, siis me ei oleks see ü k s r a h w a s, mida me praegu terwes maailmas oleme. Juba proh- wetikuulutamise anni läbi ütles Issanda ümmar- daja, et wennad peawad wahel kokku tulema ja ühiselt oma töö üle nõu pidama ja palwetama. Jeesus kujuk ka oma jüingrid kõrwale teatud ajaks ja hiljem apostlid tegid sedasama. Samuti tee- wad ka teised kirikud ja usuühingud. Meie arm- jad õed-wennad hindawad komverentsi, ja mida on komverents meie kaaswõitlejatele, seda on wane- mate koosolekud tööjuhtidele. Palwetame ja töö- tame üksmeeles, et walmis olla meie Issanda peatsel tulemisele.

Ed. Mägi.

Läkitus kogudustele divisjoni istungil

Meie Põhja-Euroopa divisjoni koosseisu kuuluvate unioonide ja liitude juhid oma istungil, Watfordis, Inglismaal, tervitavad kõiki kogudusi, gruppisid ja üksikisikuid meie divisjonis.

Meie tänane Jumalat tema armu eest, mis ta Jeesuse Kristuse sees on üles näidanud teile, teie ustavuse eest usus ja kaastöö eest ewangeeliumi lewitamisel. Meie südamed on tänuga täidetud Jumala vastu teie ustavuse pärast kümnes ja annetes. Meile oli suureks julgustuseks näha, kui tahtlikult teie töötajate loivustamutöös ja teistes misjonitöö üritustes.

Samuti rõõmustame võimaluse üle teile kinnitada, et see, „kes teie sees on alanud hea töö, seda ka lõpetab Jeesuse Kristuse päevani.“ Meie palve on, „et teie armastus veel enam rohkesti saaks mõistmises ja kõiges tundmises, olles täidetud õiguse kasuga, mis Jeesuse Kristuse läbi tuleb.“ Oleme sügavasti mõjutatud tõiasjast, et oleme jõudnud ajajärku, mida Paulus nimetab „hirmsaks ajaks“, millal „on inimesi, kes iseene-est palju lugu peavad, kes on rahaahned, hoopelikud, suurelised, teotajad, vanemate sõna põlgajad, tänamata ja pühitsemata, kes lihahimusid enam armastavad kui Jumalat, kellel on jumalaskartuse nägu, aga selle wäe salgawad ära.“ (2. Tim. 3.)

Et oleme jõudnud rahvuslike ja rahvastevaheliste raskuste ajajärku, siis meil tuleb pidada meeles, et Jumal ja tema ewangeelium on muudetamatud neil muutlikel aegadel. Kui need

asjad hakkawad sündima, siis meie waatame üles ja tõstame oma pead üles, sest meie ärakunastamine läheneb.

Küüdsel kurjuse ja maailmalikkuse ajastul meie kutsume oma liikmeid üles elama kasiinat, aukat, lihtsat ja waimulikku Kristuse järelkäija elu.

Kogudes siia istungile ja kuulates mõjuvaid teateid edust ja vajadustest misjonitöödudel, samuti uurides üldiselt meie töö vajadusi ja probleeme, oleme haaratud weendest, et meie liikmetele on jõudnud fakte aeg, wõtta osa ühisest töölopetamise liikumisest, millise kohustuse oleme saanud Jumalalt.

Ühes sellega pöörame pühalikult ülestutsega meie jutlustajate, tööliste ja liikmete poole, et nad kõik alandaksid oma südamed Jumala ees, salgaksid ära maailmalikkuse, mis on saatana wõrgutawateks paesteks, ja palvetaksid jumaliku elu pärast, mis üksi wõib meid kõlbawaks teha praeguste eluülesannete jaoks, walmistades meid ette Kristuse tulekule.

Edasi meie palume oma liikmeid näidata üles suuremat tulidust isiklikus tunnistamises ja töös Kristuse jaoks, olgu see eraldi või koguduste osakondade ühistes ettevõtetes, elustades palvetamist ja piibli ning prohvetiwaimu õpetuste uurimist, püüdes selle elutänu poole Piibha Waimu läbi, mis meil võimaldaks ruttu lõpetada ewangeeliumi kuulutamise kõiges maailmas.

Liidu esimehe tegevusest

Liidu nõukogu otsusel wend Ed. Mägi külastas Eesti Liidu saadikuna P. C. divisjoni esimeeste kongressi, mis peeti 20—26. juulini j. a. Watfordis, Stanborough Bargas, Inglismaal.

Et seda reisi veel paremini ära kasutada meie tööle, Liidu nõukogu lubas tal wiibida kaits kuud Remboldi misjonikolledzsis, et täiendada end inglise keele alal, milliseid kursusi korraldatakse seal igal juwel välismaalastele.

Tänawu wõtsid sellest osa 16 soomlast, 2 eestlast, 4 daanlast, 3 rootlast, siis veel schweitslast, hollandlast, jakslasti jne.

Kuna Liidu esimees wajab inglise keelt ühenduse pidamiseks divisjoni ja General Konverentšiga, samuti tõlgete jne. tegemiseks, me usume, et see kursus on selleks ka palju kaasa aidanud, kuigi ta ei saanud ajapuuduse tõttu kogu kursusest osa wõtta.

Augusti kuul on wend Mägi jälle külastanud kogudusi ja korraldanud Liidu töid, milliseid ette kogunud, ja on ka teinud ettevalmistusi tööliste kursuseks, mis peetakse 1.—5. septembrini Walgas.

Sõpruskoostwiibimine Walgas.

Meie misjonitöölistele on korraldatud koostwiibimine või kursus Walgas, 1.—5. septembrini. See koostwiibimine on ühine Baltimaadele. Korraldajaks ja küllakutsujaks oleme meie. Säärane kokkutulek on esmakordne Eestis. Kokkutulijaid oli oodata 60 inimese ümber.

Wiimane tööliste koostwiibimine oli 2. aasta eest Riias.

Jälle tööl!

Jälle ühinewad adventuslikud ühisele suurele ettevõttele, lõikustänu tööle. Me ehitame ühiselt misjoni püramiidi. Vanad, noored ja juuniorid, kõik teevad kaasa selles töös.

Meie liikumises on tänavune aasta olnud juubeliaasta. Mitmel alal meie töös on tänavu erilisi tähtpäevi. Need tähtpäevad on suureks tehtud erilise ohvri läbi. Meie oleme seni ka saavutanud nende tähtpäevade ohvriannete eesmärgid. Jumal on aidanud seda, Tema oleku tänu ja kiitus selle eest, sest Tema omast oleme võtnud ja Tema annud. Meie täname ka kaasvõitlejaid, kes aitajid eesmärgi saavutada juubelihingamispäeval ja ohvriädalal.

Lõikustänu töö on ka juubeliajasse jõudnud. Kolmkümmend aastat on seda tööd tehtud, mille algus sai ühe lihtsa ettevõtte, igal sügisel võtta kirjandust ja müüa misjoni heaks. Hiljem Issanda ümardaja sai selle kohta valgust ja kinnitas selle ettevõtte Jumala plaanidesse vahendite kogumiseks ewangeliumi tööle nii kodu kui misjonimail. Nii on lõikustänu töö prohetikuks tulnud alus.

Algus 1ht. 98

Nagu Beetrusele esitati see äärmine võimalus, mis teda võinuks häirida, nii esitab Jumal wana seaduse ajast oma preestrid kui äärmust, mis võinuks rahvast wabandada. Aga nagu Beetrusele näidati waid üks tee — ja kõik muu ei olnud tema asi, nii on see maksew ka meile. Ja kui silmates wigu ja effitusi, meis tõuseb küsimus: „Kuis peaksin küll toimima mina?“, siis kuulatsem waikest, mida ütleb meile meie hüdames Jumala Waimu hääl: „Mis puutub see sinusse?! Sina käi Kristuse järele!“ Ja käies nii Kristuse järele, hoolimata kaasvõitlejate wigadest, tehes waid seda, mis Kristus ise on seadnud, käskinud ja oma eeskujuga kinnitanud, saawad meile üksford kõlama tema sõnad: „Tule tänna, minu Issa õnnistatud, tule ja päri kuningriik!“

Jumal aidaku meid selles!

J. W.

Jumal on oma tööd meie kallil kodumaal rikkalikult õnnistanud ja meie oleme kindlad usus, et ta meid ka tänawuses lõikustänu töös õnnistab.

Meie lõikustänu töö taotleb õilsaid eesmärgi. Kõigepealt selle lehega meie juhime lugejate tähelepanu tänule, mida inimfond wõlgneb Jumalale uue lõikuse eest, — igapäevase leiva eest. Edasi meie wiime selle lehega neile wiimse kuulutuse tõdesid, sest meie kohus on kuulutada igal ajal ja võimalusel. Ja kolmandaks, meie juhime selle lehega lugejate tähelepanu sellele suurele heale tööle, mida adventliikumine teeb terwes juures maailmas ja ka meie kodumaal.

Adventliikumise ülesanne on 1) ewangeliumi, wiimast kuulutust kuulutada, 2) heategewat tööd teha, ja 3) kasvatustööd teha. Kõiki neid kolme meie taotleme Gestic. Meie kõik, nii liikmed kui jutlustajad, kuulutame wiimset kuulutust nii sõna kui teoga. Meie kõik teeme heategewat tööd inimeste seas nii ewangeliumi kuulutamise ja awitustööga. Ja kasvatustöö alal on Jumal meid rikkalikult õnnistanud ja juhitanud.

Meie töö juhatus annab suuri summasid heategewuse ja kasvatustöö heaks. Meie kool saab liidult toetust iga aasta üle 5000 krooni, mida meie siin ise peame koguma. Lõikustänu lehe läbi kogutud summad aitawad meid saada summasid, millega neid õilsaid üritusi ülal pidada. Te wõite kõikjal näidata ja jutustada, millise suure toetuse töö juhatus meie uuele kaswatusasutusele — Adventusühingute Wsuteaduse Koolile — annab.

Jälle tööl! Adventrahwas armastab tööd! Ta teeb tööd igawiku jaoks. Armsad õed-wennad! Jumal on meid seni juhitanud ja ta aitab meid ka lõikustänu töös eesmärgile. Läheme siis tema nimel tööle Tema suure riigi kasuks ja heaks, ja pidagem meeles, et „kõik, mis te iial wõtate teha, seda tehke hüdamest nõnda kui Issandale ja ei mitte inimestele, ja teadke, et teie Issanda käest päranduse palga peate saama, sest teie teenite Issandat Kristust“ (Kol. 3, 23. 24).

Ed. Mägi.

Lõikustänu töö algab 11. septembril.

Ole truu ehitaja!

„Olge wahväd ja ärge laske oma käsi järele anda, sest palk on teie töö eest.“

Tule alla ja aita meid! . .

See apostliteaegne hüüd kõlab veel täna igal pool maailmas. Et vastata neile tungivatele hüüetele me pöörame jälle teie poole, armjad õed-wennad, lõikustänutöö juhtes.

Oleme tänulikud meie töölistele ja liifmetele nende uskarvuse eest lõikustänutöös. Meie hindame teie ohvrimeelsust Jumala töös ja pöörame sel aastal jälle teie poole palwega pühendada oja oma ajast tuntud otstarbeks. Kirjandus selleks on valmis ja ootab pühendatud töölisi, kes kannaksid selle rahwale kätte. Selle töö eesõigustest ja kohustest kirjutatakse meile prohveticuulutamise waimu poolt järgmist:

1. Lõikustänutöö plaan on Jumalalt.

„Möödunud aastail ma olen kõnelnud sellest, et meil tuleb esitada oma misjonitööd ja selle edu meie sõpradele Neemia eeskujul. Müüid ma palun jälle õdesid-wendi uurida uuesti selle palwe- ja usumehe läbielu, kes julges paluda kuningas Artaxastalt wahendeid, millega edendada Jumala tööd.“ — „Consecrated Effards“, 5. juuni, 1914.

„Mulle on jaadetud kirju, küsides nõu lõikustänutöö kohta. Neile wastates ma juhin kõikide tähelepanu Neemia eeskujule. Kui ta tahtis minna Jeruusalemma, lootes ehitada üles oma isade linna kokkuwarisenud müürid, tema teatas seda awalikult kuningale mis ta mõtles teha, ja palus selleks kuningalt toetust. Kuningas andis temale Tiibanoni mägedes elawa metsajäilema jaoks kirja, käsides teda lasta valmistada niisuguseid saelaudu, mis oli waja Jeruusalemma müüride ülesehitamiseks. Ta palus andeid neilt, kes olid wõimelised andma.“

2. Meil tuleb paluda annetusi.

„Jumal on annud oma warandused nii usmatute kui usklike kätte; need kõik wõiwad tema kätte tagasi pöörduda selle töö toetamise läbi, mis peab tehtama kadunud maailma päästmiseks. Seni, kui me oleme siin maailmas, nii kaua kui Jumala Waim inimesi mõjutab, nõnda kaua meie wõtame vastu ja jagame wälja annetusi. Meie peame maailmale jagama tõewalgust, nii kui see on awaldatud Pühakirjas, ja meil tuleb maailma käest vastu wõtta seda, mis Jumal neid mõjutab andma oma töö jaoks.“ — „Southern Watchmann“, märts 15, 1904.

„Ma küsin teilt: kellele kuulub maailm? Kes on kõikide majade ja maade omanik? Eks kõik kuulu Jumalale? Tema on annud kõik täiuse maailmas inimeste kätte, millega wõib täita näl-

jaseid ja fatta neid, kes alasti. Jumal liigutab maailmalikkude meeste südameid, isegi ebajumalatumardajaid, annetama nende küllusest Jumala töö toetuseks, kui meie läheneme neile targalt ja anname neile wõimaluse teha seda, mis on nende eesõigus. Meil on eesõigus wõtta wastu seda, mis nemad tahawad anda. Meil tuleb luua tutvus suurte meestega, kui tahame neilt saada toetust, sest Jumal mõjutab nende meeli tegema palju oma rahwa jaoks.“ — „Special Testimonies to Ministers“, Nr. 3, lhf. 29—30.

„Jumal mõjutab kuningate ja walitsejate südamed oma rahwa kasuks. Reed, kes töötawad tema heaks, peawad kasutama seda abi, mis ta mõjutab inimesi andma tema töö edendamiseks. Siis, kelle läbi need anded tulewad, wõiwad awada tee, mille kaudu peab antama tõe walgust mõnelegi pimestunud maale. . . Jumala töö wõiks saada palju suurema toetuse, kui see müüd saab, kui meie lähenõime meestele targalt, tutvustades neid meie tööga, ja andes neile wõimaluse seda toetada. Kui meie kui Jumala sulased tegutsesime targalt, siis tema hea käsi aitaks meid meie püüetes.“

„Tehke kõik, mis wõimalik, et saada annetusi. Meie ei peaks mitte tundma nagu ei oleks jee meie asi küsida maailma meestelt wahendeid; jee on, mis peab tehtama. See plaan ilmutati mulle kui tee, mille kaudu me saame tuttavaks maailma wõimsate meestega. See läbi paljud saawad huiwitatud ja paljud kuulwad ning usuwad praeguse aja tõe.“

W. E. Read.

Aruandmine

Küsimuseks on 12 koguduse ja gruppi aruannete mittesaatmise põhjus.

„Paljude juures wasek käsi ei tea, mis parem käsi teeb, sest parem käsi ei tee midagi wäärtuslikku, mida wõiks teatada wasekale käele. See Teesuse õpetus oma järgritele oli antud selleks, et noomitada neid, kes soowisid au inimestelt. . . Mulle näidati, et see kirjakoht ei käi nende kohta, kes teewad Jumala tööd südamest ja kes tarwitawad oma wahendeid lihtsalt, et Issanda tööd edendada.“ Lummist. 1., lhf. 193.

„Korralik aruanne on õnnistus,

hilinew aruanne on hooletus,

mittearuandmine on õnnetus!“ (E. G. White.)

W. E.

Misjonitöö aruanne, 2. weerand 1937 a.

Ufuhingud ja grupid		Liikmeid	Arvanbjaid	Arvanbjate %	Piiblitunde	Misj. kätte	Rosolefuiile toodub	Abistatud	Saigerr wi torbe	Riideid antud	Toidetud torbi	Raamatuid lewitatud	Traffaate lewitatud	Lehti lewitatud	Lehti liikmele	Misj. kirje kirjutatud
1.	Narva	112	120	107	224	700	110	81	47	4	—	43	107	401	3,6	14
2.	Ulavere	7	7	100	38	50	13	—	—	—	—	25	4	78	11,1	1
3.	Velle	8	8	100	28	40	5	2	3	1	2	25	—	76	9,5	—
4.	Paldiski	1	1	100	13	5	—	—	—	—	—	—	—	23	25	2
5.	Pikavere	6	6	100	4	70	—	—	—	—	—	31	—	38	6,3	—
6.	Kullamaa	17	16	94	55	126	10	16	48	4	83	13	14	106	6,2	1
7.	Abja	20	18	90	74	25	52	55	77	1	64	27	3	34	1,7	—
8.	Käru	9	8	90	120	20	4	3	4	2	—	20	6	84	9,3	—
9.	Muhu	18	16	89	17	155	6	—	—	—	7	6	—	4	0,2	—
10.	Sõrve	5	4	80	6	10	75	2	2	—	—	2	—	29	5,8	—
11.	Määri	23	18	78	48	11	6	10	—	1	—	98	—	115	5	1
12.	Koogište	9	7	77	30	88	3	2	1	—	2	—	1	81	9	—
13.	Wakla Ruumu	15	11	73	201	205	5	20	86	4	8	43	8	155	10,3	2
14.	Saapjala	18	13	72	44	23	2	1	—	—	—	15	12	120	6,6	—
15.	Paadernaa	17	12	70	70	25	13	16	18	—	47	1	36	77	4,5	6
16.	Põltsamaa	55	38	69	214	154	84	124	29	6	6	13	—	82	1,5	12
17.	Kil.-Kõmme	12	7	58	96	72	26	48	2	4	13	34	15	51	4,2	5
18.	Kärdla	11	6	54	—	4	—	2	—	2	—	—	—	80	7,2	—
19.	Kastre-Klavastu	19	10	52	167	136	28	20	47	2	10	96	2	51	2	—
20.	Lava	23	12	52	116	117	33	42	68	—	7	91	64	242	10,5	31
21.	Ennaste	4	2	50	10	—	—	—	—	—	—	3	—	3	0,7	—
22.	Jõhvi	16	8	50	24	12	—	3	—	—	—	23	4	180	11,2	6
23.	Tõrva	23	11	48	54	24	9	9	11	—	—	30	1	102	4,4	—
24.	Halliku	11	5	45	25	29	12	2	9	—	—	—	—	105	9,5	—
25.	Wana-Kuuste	18	7	39	61	7	5	30	1	1	12	—	10	14	0,8	—
26.	Jõgeva	26	10	38	40	22	6	26	14	3	1	5	—	70	2,7	—
27.	Tallinn 1.	183	70	38	105	131	30	52	75	25	26	81	58	476	2,6	15
28.	Kuresaare	48	18	37	160	68	5	17	61	4	17	13	8	44	0,9	3
29.	Värnu	94	35	37	198	101	76	55	88	7	18	58	15	341	3,6	23
30.	Rakvere	52	19	36	44	43	19	17	14	2	—	17	19	167	3,2	3
31.	Järva-Jaani	29	10	35	38	8	12	4	—	3	—	8	—	246	8,5	—
32.	Türi	29	10	34	78	60	8	20	1	2	3	13	18	86	3	2
33.	Antsla	22	7	32	—	—	5	—	—	—	—	—	—	12	0,5	—
34.	S.-Jaani	25	8	32	116	77	9	8	9	3	—	21	16	86	3,4	8
35.	Tallinn 2.	172	53	31	192	304	64	99	33	39	16	59	64	676	3,9	67
36.	Abja	13	4	30	40	10	—	—	3	—	—	5	10	120	9,2	—
37.	Tallinn 4.	31	9	29	60	138	9	51	11	20	53	26	6	405	13	18
38.	Rapla	11	3	27	18	5	—	—	—	—	—	9	—	9	0,8	—
39.	Karja	23	6	26	13	7	—	7	4	—	—	7	—	44	1,9	1
40.	Tartu	307	69	22	668	1632	160	328	92	20	29	257	530	499	1,6	21
41.	Wihula	11	2	18	3	—	—	6	5	—	—	—	—	—	—	—
42.	Sutlepa	6	1	16	2	2	—	—	2	—	—	—	—	150	25	—
43.	Wõru	34	5	15	79	18	15	—	51	—	—	16	—	140	4,1	—
44.	Keila	6	aruanne puudub													
45.	Kõmme	63	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
46.	Otepää	16	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
47.	Paide	33	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
48.	Betseri	—	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
49.	Tallinn 3.	108	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
50.	Walga	39	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
51.	Wiljandi	51	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
52.	W. Koela	8	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
53.	Wändra	8	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
54.	Uueküla	—	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"
55.	Stõrküla	6	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"

1931 710 2370 3593 4714 919 1178 916 160 425 1234 1033 5804 233,5 242

Suufeline õpetaja

15. oja.

Algamine ja lõpetamine.

Sinu õppetüki ettevalmistus ei ole täielik enne, kui oled kindlasti otsustanud, kuidas selle läbiwõtmist alustada. Närimisel juhul võime algamiseks leida ka kõige lihtsama võimaliku tee siis, kui küsime: mis on õppetüki peaaaine? Püüa wältida asjaolu, et juba alul, kui ilmud oma kohale ja kui sind iga silm waatab, ei paistuks laiali õpilaste mõtted, waid ütle midagi, mis korraga tõmbab kõikide tähelepanu ning wähendab mõtete pinewust, mis tavaliselt näiline sellisel momendil. Ilma plaanitatud alustamiseta saab kindlasti huwi juba alul hakatud. Hea algamise juures on muudugi kohane südamlik terwitus, mis puudutab igat õpilast. Sobiw on ka julgustaw sõna kõigile neile, kes on kohal külma või wihmase ilmaga, kuna puudumist võib nimetada niisõnne, et puudujate kohta tehakse küsitawaks puudumise põhjus. Seameele wäljendus selle üle, et kõik on kohal, loob juba iseeneest soodsa ja meeldiwa õhkkonna. Mõnikord on võimalik terwitust ühendada õppetükiga nõnda, et see tõmbab õpilaste terve tähelepanu õpetatavale ainele weel enne, kui wiimased märkawad, et õppetüki läbiwõtmine on alanud.

Õppetüki heale õppimisele võib järgneda willets esinemine ehk algamine. Nii ei peaks see aga olema, waid terve õppetüki ettekandmine peab moodustama ühe hea terwiku. Esinemisel peaks loodama otsekohene ühendus klassiga. Sisesejuhatuseks võib küsida mõne küsimuse, mis ei ole just õppetükis wäga tuntud. Võib anda ka mõne selletuse või informatsiooni, mis äratas huwi järgnevale. Sisesejuhatuse, mis enam-wähem sarnaneb wäljakutsele, äratas kohe huwi. Teesuse sõnad: „Mis mõtted sina?“ kindlustasid mitmel juhul niihästi järgrite kui ka waenlaste tähelepanu. Selle meetodi tarwitamisel peab aga olema hästi hoolas, sest hingamispäewakoolis ei peaks tehtama midagi, mis äratas wastupanu või toob esile mõne argumendi, mis pole kergesti wõidetaw.

Laste õpetajad harilikult plaanitsewad selleks, et saada head algust, sest nad teawad, et lapsed ei jää rahulikult istuma mõistmata algamise puhul.

Nuri ka tublisti jeda küsimust, kuidas õppetüki läbiwõtmist lõpetada. Mlati peaks üeldama õppetüki lõpul mõned wähesed laused, mis kutsuwad esile abirikka mõtte iga kuulaja meeles ja südamis. Meie praegusaja eriline kuulutus peaks täitma õpetaja enda südant niihästi õppimise kui palwe ajal. Kõige õrnem ja liigutawam moment

terwel õppetüki läbiwõtmisel peaks olema lõpetamine. Õpetaja peaks uurima, kuidas teha jeda tähtsat silmapilku mõjuwaks iga oma klassi liikme waimuliku elu süwendamiseks. Soia lõpetamiseks üks hea illustratsioon, oma kõige tõsisem koostmine.

Korralda oma materjal.

Peale selle kui oled lõpetanud oma õppetüki uurimise, oled walinud illustratsioonid ning plaaninud algamise ja lõpetamise, klassifitseeri ära oma materjal. Kirjuta see paberile üles selles korras ja järjestuses, nagu soowid jeda ette kanda. Ühenda need faktid, mis näiwad passiwat kokku. See korraldus peab olema nii loogiline ja järjestmaatiline, nagu materjal jeda wähegi lubab. Korda siis neid peapunkte tihti, niikaua kui need seisawad sul hästi meeles. Sipi läbiwõtmist toimima ilma oma kirjutatud kawata niipea kui suudad. Meed, kes ei ole harjunud sellise meetodiga, wajawad ehk teatud lühike aeg kirjutatud kawa, kuni nad harjuwad ära niisuguse käsitamistööjuga, kus ainejaotus seisab juba peas. Meed, kes soowiwad, wõiwad teha kirjutatud kawa õppetüki kordamiseks ja sellesama aine edaspidiseks käsitamiseks.

Soolikalt valmistatud ainejaotus ehk konspekt tähendab palju. Kui sa aga leiad, et selle läbiwõtmiseks jääb aeg lühikeseks, siis wõid ühe oja sellest jätta wälja. Ja kui sinu ettevalmistus on küllaldane, siis ei saa aine otja enne, kui selle läbiwõtmiseks määratud aeg on otsas. Mõne punktis sinu kawas peawad olema järjekorras nende tähtsuse järgi. Kui õpid käima oma ainejaotuse kawa järgi, siis lõpuks kolades ei seisa sa ainult poolles õppetükis, waid oled jõudnud oma läbiwõtmisel lõpule. Liikmed sinu klassis peawad tundma, et sinu õppetüki läbiwõtmine ei jää lõpetamatuks. Kindlaid tulemusi ei saawutata hooltute, pealiskaudsete meetodidega.

Surma läbi lahkunud

Pilema haiguse järel lahkus 21. juulil i. a. surma läbi Narwa kaaswõitlejate ridades õde Miina T a r u m 54. aasta wanuses. Ta oli wõidelnud adventkõigudes, kus teda tunti kui wäikset ja tagasihoidlikku liiget, 7 aastat. Loodame teda kohata wõitjate ridades suurel ülestõusmishommikul.

— Ia.

Ettevalmistuse tähtsus.

„Mul ei ole aega õpetüki põhjalikuks õppimiseks“ — see on wabandus, mida kuulda ke tihti. Siiski me igauks omame terve olemasolewa aja; küsimus wõib tõusta ainult: kuidas me kasutame oma aega? Mõned raiskavad aega. Keegi on ütelnud: „Kõige kohutawam pillaja maailmas on see, kes raiskab aega.“ See, kes teeb seda, mis ei ole wäärt teha, raiskab oma aega samuti kui see, kes midagi ei tee. Küsimus ei ole mitte: kui palju on mul aega? waid palju enam: mis pean ma tegema selle ajaga, mis mul on? Ja kuidas wõiksime järeldada, et süstemaatiline piibliuurimine pole tegemise wäärt. Millise parema tegewuse kallal me wõiksime olla kui see, et õpetada kellelegi ewangeeliumi päästwat tõde? Niisugune töö peab vastu aja proowile ja tema tulemusel ulatuvad igawikku. Seda tõiasja illustreerib tarwast üks jutustus kahelt best.

Elas kaks õde, kes omasid ühesugused talendid ja wõimalused. Üks õdedest sõnas: „Mina ei saa õpetada, mul pole mingit teadmist selle ülesande jaoks.“ Nii ta wõttis nõela ja hakkas õmblema laudlina oma lauale. Teine õde ütles: „Ma ei saa õpetada, mul pole mitte kõige wähematki teadmist selle kohta, kuid ma peaksin seda tegema.“ Nii ta pani käest ära oma nõela ja läks õpetajate koosolekule. Öhtu jaabudes üks õde hoidis oma käes lina, millel olid mõned tollid ilusat wäljaõmblust, mis oli silmale meeldiw näha, kuid teise käed olid tühjad, aga tema hinges peitus waimustus, mis pani teda ütlema: „Mina pean, ja mina tahan.“

Järgmisel päewal laskis üks õde oma nõelal kiiresti käia läbi lina, ning päewa lõppedes oli tal juba mitmed tollid ilusat peenikest näputööd, mida wõis näidata teisele õele, kui see tuli loengult, oma märkimisuga täis juurepärasteid märkmeid, mida ta nimetas „wõtmelapse iseloomu mõistmiseks“.

Kui öhtul perekond kogunes, siis wanemad näitajid meeleheega linale ning lasksid kuulda wale kiiduwaldusi.

Mõned nädalad hiljem ja ilus laudlina kattis uhkelt perekonnalauda, kuna külaliste suurt kostus imestuse- ja kiiduwaldusi, ja üks poiss läks koju

hingamispäewafoolist, rõõmus selle loo pärast, mille oli jutustanud nende uus õpetaja.

Mõne wäheste kuu möödudes oli ilus laudlina juba pejunaise hooletutes kätes. Selsamal ajal üks poiss mõtles sügawalt järele nende suurte tõdede üle, mis olid istutatud tema meele.

Kui kuud kaswajid aastaks, siis üks õde pigistas kokku räbalase laudlina ja wiskas selle prügi-kasti. Teine õde oli walmistanud ette ühe poisi südame, et see wõiks laitmatult jääda seisma oma taewase Isa ees.

Do sõbrad, te näete, et küsimus seisab just selles: mis wäärrib kõige enam meie tööd?

Me oleme kõik tööga koormatud, üleni koormatud; siiski oma jooksmises sinna-tänna me ei saa kõik olla ega kõike teha, mida tahaksime teha. Igauks peab otsustama, mis on kõige tähtsam teha; ja me otsustamegi, seda tehes üks heff teije järele. Olen kindel, et igauks, kes käesolewat loeb, hindab inimhingi rohkem kui wäljaõmmeldud laudlina. Me oleme weendunud, et peame olema õpetatud õpetajad. Me mõtleme, et ettevalmistamine nõuab palju aega ja õppimist, nii et kohume, kõhkleme, ohkame ja läheme edasi niisugusena nagu oleme. Kuna wäljaõppimise wäärtus on wäga suur, siis kujutleme endale ka jõupingutusi, mis on wajalikud selle kättejaamiseks, ülemäära suurtena.

Iga õpetüki hea ettevalmistamise wadjadust näitab selgesti ka keegi kuulus usumees. Ta ütles: „Mäletan üht noort meest ühes meie seminaris, kes tuli minu juure ja sõnas: „Ma olen suurte jõupingutustega püüdnud kirjutada üht jutluselawa, kuid olen leidnud selle töö kõige raskema olewat.“ Ütlejin siis temale: „Minu armas noor sõber, kas ja oled kunagi käinud westis? Kas tead, mis on kolu ja jahukast? Kujutle, kui mõlder paneb westi käima ning kiwid hakkawad tiirlema, siis riputab koti jahukasti awause kohta haakide otja ja ise seisab ning imestab, et miks jahu ei tule kasti. Keegi ütles siis temale: „Do, ja oled ju ära unustanud teri kolusse walada!“ Minu armas noormees, ja ei saa enne jahukasti jahu, kui oled walanud teri kolusse.“

J. Blummer.

Piibliuurimine

Kus on surnud

(Järg)

5. S. — 1. Kor. 15. 16—78. Ülestõusmisjeta oleks kõik head inimesed, kes surnud, hullunud. See ei ole õige, et nad pärast surma lähewad taewasse. Kui õiged surma puhul kobe taewasse lähewad, siis pole enam ülestõusmist waja. Kristusel pole enam tarwet tagasi tulla oma jüngrite järele (Job. 14. 3.), kui nad on juba surma puhul taewasse läinud. Kui ülestõusnud lähewad kobe pärast surma pörgutulle ja õiged kobe surma puhul

taewasse, siis pole tarwis wiimisel päewal kohut mõista, ehk Kristusel tulla ja maksta palka igale tema tegusid mööda. Matt. 16, 27; Jlm. 22, 12. See idee, et isik lähewad surma puhul kas pörgusse wõi taewasse, heidab warju Piibli ülestõusmisõpetusele, Kristuse tulemisele, ja kohtumõistmisele wiimisel päewal. Pole Piiblis kirja-kohata, kui seda õieti mõistetakse, mis õpetab, et inimene pärast surma kobe lähewad kas taewasse wõi pörgusse; Piibel ei kõnele oma õpetustele vastu.

(Järgneb)

„See peale mõtelge!“

Inimene on mõtleja olemus. Mõtlemine on fogu tema tegewuse aluseks. Siiski peatähitus pole mitte mõtetel kui niisugustel, waid tähtis on mida mõteldakse, millele antakse maad oma meeles. Iseäralikult üteldakse, et mõtted on tolliwabad. Seega tahetakse ütelda, et inimene võib mõtelda millele tahab, ilma et sel oleksid kuidagi soowimata tulemused. Pühakiri aga rõhutab: „See peale mõtelge!“ Millele peakšime siis mõtlema? „Mis muud wennad, mis tõsine on, mis aus, mis õige, mis kašin, mis armas, mis hea on kuulda, kui üks hea komme ja mis kiituse wäärt on, jee peale mõtelge“. Wil. 4, 8.

Nii siis Pühakiri tahab meie mõtted hoida teatud kindlas juunas. Miks? Kristus jubib meie mõtted tõsiasjale, et „Jüdamme seest tulewad wälja kurjad mõtlemissed.“ Sellest nähtub, et inimesele on jäetud wabadus millele mõelda. Et elame kurjas maailmas, siis saame kergesti mõjutatud kurjast. Meis wõiwad tõusta ebapühad mõtted, mis wäljendiwad meie elus tegudena.

Millised mõtted peituwad meie südames? Kristus küsis kord firjatundjatelt ja wariseeridelt: „Mis teie mõtlete omas südames?“ Samuti ta küüb ka meilt täna. Sellele küsimusele võib igaüks enda eest wastata. Saalomon firjutas omal ajal: „Eks need ei eksi, kes kurja nõu peawad; aga heldus ja tõde on neil, kes head nõu peawad.“ Kui tahame, et heldus ja tõde oleks meie kohta maksew, siis peame hoidma oma südames head mõtted. Järgnewalt waatame millele meid käsatakse mõtelda.

Mis tõsine ehk tõde on. Pühakiri ütleb, et „Jumal on tõsine, aga kõik inimesed walelikud.“ Ja edasi: „Pühitje neid oma tõe sees, sest sinu sõna on tõde.“ Tõde, mille Jumal meile annud oma Sõnas, on kallim asi maailmas. Sellele peame andma maad oma mõttes. Kes Jumala Sõna üle järele mõtlewad, neile on töötatud õnnistus. „Wäga õnnis on inimene... kel on heameel Jehoowa käsuõpetusest, kes uurib ta käsuõpetust järele ööd ja päewad.“ (Laul 1, 2.)

Mis on aus! — mis on kooskõlas jumaliku auga. Me peame iga oma mõtte ja toimingu juures küšima, kas Jumal lubab seda, kas see on kooskõlas kristliku põhimõttega? Mõtleme alati jellele, mis on aus!

Mis on õige! Digel teel oleme ainult siis, kui lubame end juhutada Jumala Waimul. Kõik inimlik on Jumala ees kui „roojane riie.“ Diguse, mis Jumala ees maksew, saame ainult Kristuse läbi. „Ja see on tema nimi, millega

teda hüütakse: Jehoowa kes meie õigus.“ Laawet ütleb: „Soia, mis ilmalaitmata, ja waata jee peale, mis õige; sest jelle mehe wiimne järg on rahu.“

Mis on kašin, see tähendab mis on puhas, wooruslik! Meie hinges ajugu ainult puhastad mõtted. Ebapuhkate mõtetega inimene langeb lõpuks oma ebapuhkate mõtete tõttu. Mõtted kujundawad iseloomu ja jellele järgnewad teod. Mõtlegem jellele!

Mis on armas, — mis on meeldiw! Me wiibime meelesdi armjate, meeldiwate asjade juures, olgu need kas lilled, wõi mingi muu asi. Me wiibime ka heal meel armias jeltškonnas, kus kuulduw meeldiw kõnelus, kus awaldatakse jüdamlikke sõnu ja puhtaid mõtteid. Küšime, kas meile meeldib niisugune jeltškond? Enam weel: kas kujundame ise sarnase õhkonna? Millist mõju me awaldame teistele? Mõtleme jellele!

Mis hea on kuulda, i. t. mis usklik võib kuulata, mis temas ülewad mõtted eile kutsub. Kas me ise oleme jelle õhkonna põhjustajad. Fogu maailm on täidetud ebameeldiwaga, rahutusttekitawaga. See ajawaim kipub wägisi usklikte jekka. Tuleb tõšiseft küšida, kas mõtleme jellele. Maailmas kuulduw palju kõnesid ja mõtetewäljendusi, „mis on hea kuulda“ ainult maailmainimesele. Kuidas mõjuwad niisugused kõned meile? Peame mõtlema jellele, mis uskliku mõttes „hea on kuulda“. Peame jellele jubtima oma mõtted. Jumala fogudus wajab täna kõnelust, mis „hea on kuulda“. Paneme tähele Jesaja ütelist: „Kui armjad on mägede peal jelle jalad, kes rõõmsaid sõnumeid kuulutab, kes rahu annab kuulda, kes head kuulutab, kes õnnistust annab kuulda, kes ütleb Siionile: „Sinu Jumal walitseb kui kuningas.“

Mida me oma mõtteilma külwame, seda me ka lõikame. Kuigi mõttet ei loeta weel patuks, siiski on jessel otjustaw mõju, sest mõtetest tulewad teod. Ükski ei jaa elada kristlikku elu, kes ei kontrolli oma mõtteid.

Wanade usumeeste meeli täitsid ülewad mõtted Jumalast ja tema armastusest. Laawet firjutab: „Kui ma jind meele tuletan, oma jängis, siis mõtlen ma wahifordade aegus sinu peale.“ „Ma mõtlen järele su käšimisi ja waatan sinu teeradade peale.“ Laul 119, 15. Jumalikkudele asjadele mõtlemine täitis tema hinge tänu ja rõõmuga, mis alati wäljendus Jumala armastuse ja heategude hindamises. Kui tahame, et meie südames walitseks rahu ja armastus, siis peame ainult neid asju oma mõttes jallima. M. B.

Wäljaandja: S. B. Adw. K. Cesti Liit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Whitometaja: S. Wilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Wõšti jookšew arwe 192.

„Aitruüft“, Tallinn, Aitruüfti 4. 1937.

Hind 15 senti.